

Valtuustoaloite 12.12.2022

Kuten tiedätte, Suomi on rakennettu maataloudelle, teollisuudelle ja halvalle energialle. Kaikki nämä kolme ovat nyt liipaisimella.

Tänä vuonna on lopettanut 3-4 maatilaa päivässä ja ensivuodelle odotetaan kuutta tilaa lopetettavaksi per päivä. Halvan energian aika on ohitse, emmekä tiedä kuinka kauan tämä kestää. Polttoaineille, sähköfutuureille, lannoitteille sekä veroille on luvattu vain korotuksia. Ruuan tuottajahintaan ei.

Kun laitamme tämän isoon kartastoon, Ilmastopöytäkirjat iskevät maatalouden päästöihin ja sillä lopettavat ruuantuotantoa täältä Uuteen-Seelantiin asti. Maailman toiseksi suurimman huipputeknologisen maataloustuotteiden tuottajamaan maataloutta ollaan lopettamassa alkaen 3000 tilalla ilmastotavoitteiden takia. Hollannin hallitus on julkisesti ilmoittanut että vähennystarve on 11 200 maatilaa tälle vuosikymmenelle. Hollannissa on 11 189 maatilaa, joten vähennys on 100 %.

YK:n raportti kertoo, että nälänhätä uhkaa melkein miljardia seuraavan 18 kk aikana, joten ruuantuotantoa pitäisi päivittäin aggressiivisesti lisätä.

Mutta palatakseni kuntapuoleen, Varsinais-Suomi on Suomen vilja-aitta. Ja jos meillä ei ole edullista energiaa ja edullista ruokaa, millään muulla ei ole väliä.

Mikään ei ole merkityksellisempää, jos maatalous ei tuota ruokaa pöytään tai sen hinta nousee liian kovaksi.

Joten valtuustoaloitteeni on, turvata Loimaan ruuantuotanto sillä, että ehdotan kaupungin ylijäämäisestä tuloksesta hätäapurahan niille tiloille, jotka ovat kaatumassa tässä kaiken inflaatiossa ja ovat viimeisessä vieterissä. Säästö tulee olemaan käänteinen, sillä emme halua ruuantuottajia työttömyyskortistoon opettelemaan uutta ammattia emmekä halua edes edesauttaa ruuan inflaatiota antamalla naapuriemme kaatua.

Me olemme akuutin tilanteen äärellä, missä valtiolliset avut eivät riitä kaikille tiloille, emmekä pysty nostamaan ruokahuoltoa takaisin nopeasti, jos sallimme osaltamme maatalojen lopettamaan toimintansa. Tässä nykyisessä turvallisuustilanteessa, meidän ruokaomavaraisuus on 1800 -luvun nälkävuosien tasolla. Suomi nosti ruuan omavaraisuutta Talvisotaan mennessä. Mutta EU aika on kääntänyt tilastot taaksepäin.

Kysynkin, saanko tuen ruuantuotannon säilyttämiseksi ja löydämmekö mahdollisuuden tukea tiloja tässä ahdingossa?

Sini Peltonen

PS

